

VLAD CIOPLEA

povești
DIN
Gara

E D I T O R I :

Magdalena Mărculescu
Vasile Dem. Zamfirescu
Silviu Dragomir

F O N D A T O R :

Ion Mărculescu, 1994

R E D A C T A R E :

Virginia Lupulescu

D E S I G N I N T E R I O R :

Daniel Eberhat

D E S I G N C O P E R T Ă :

Lavinia Valentina Plohod

F O T O G R A F I I :

Vlad Cioplea

T E X T E :

Gabriela Bumb

D T P :

Carusel Multimedia

C O R E C T U R Ă :

Carmen Eberhat

Irina Botezatu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Povești din gară / texte: Gabriela Bumb ; imagini: Vlad Cioplea. - București :

Pandora Publishing, 2020

ISBN 978-606-978-273-6

I. Bumb, Gabriela (text)

II. Cioplea, Vlad (il.)

821.135.1

Titlu: Povești din gară

Autori: Gabriela Bumb, Vlad Cioplea

Copyright © Pandora M, 2020

pentru prezenta ediție

O.P. 16, Ghișeu 1, C.P. 0490, București

Tel.: +4 021 300 60 90 ; Fax: +4 0372 25 20 20

W: pandoram.ro

ISBN: 978-606-978-273-6

Pandora M face parte din **Grupul Editorial TREI**

INTRODUCERE

SOSIRI – PLECĂRI, GARA DE NORD, BUCUREȘTI, 1 MAI 2017

Povești din gară a prins viață la 1 Mai 2017, dar ideea albumului a apărut în septembrie 2016, când ne aflam în Gara de Nord cu un alt proiect.

Totul a pornit de la un bătrânel în uniformă de armată și o tipă cu trei câini cu coburi pe ei. Imediat, fără să stau pe gânduri, am scos aparatul și le-am făcut o poză, pentru că mi s-au părut oameni-poveste fără să spună nimic. N-am vorbit cu ei, totuși curiozitatea de a afla mai multe a rămas undeva acolo.

După câteva zile am dat un e-mail către CFR pentru a le cere voie să stăm în gară să vorbim cu călătorii, fără să ne ia paza la întrebări. Am și

primit răspuns, așa că am mers cu Gabi la panoul Sosiri-Plecări să ne întâlnim cu șefa Departamentului de comunicare CFR, iar de atunci am avut undă verde.

În prima zi de gară, în weekendul de 1 Mai, era zarvă mare peste tot. Am vorbit cu vreo zece oameni, iar când am ajuns acasă, am descărcat pozele și Gabi a terminat de scris poveștile, nu știam ce ne-a lovit. Aveam o superenergie de parcă ne injectase cineva adrenalină. Eram fericiți. Am știut că acest proiect avea să fie o călătorie lungă.

Interacțiunea cu oamenii și energia primită de la ei sunt ceva greu de

explicat, ca să nu mai vorbim de istoriile pe care le descoperim. Oamenii se deschid străinilor într-un mod miraculos, viața se transformă-n poveste — asta este adevărata magie.

O vizită în gară începe cu verificarea panoului Plecări-Sosiri pentru a vedea care e statusul trenurilor. Când sosește un tren, ne așezăm la capătul peronului, pentru o privire de ansamblu asupra călătorilor.

Apoi începe castingul sau, cum mai spunem noi, apăsăm butonul de intuiție și începem să ne spunem ce ne sare în ochi: tipa cu părul roșu, tipul cu rucsac mare... Ne semnalăm unul altuia persoanele pe care le remarcăm, iar în decurs de câteva secunde cădem de acord și mergem repede la ei. S-a întâmplat ca unii să ne mai scape printre degete, iar pe alții să-i așteptăm la ieșirea din restaurante sau cafenele.

Dintre cei 100 și ceva de oameni adunați în 100 de povești, pe unii i-am cunoscut mai mult, pe alții mai puțin, cu unii ne-am reîntâlnit și cu majoritatea mai vorbim pe Facebook. Cu Jindalee, de exemplu, ne-am revăzut chiar în București, la concertul pe care l-a susținut aici. *Povești din gară* s-a transformat ușor-ușor în prietenie, pasiune, visuri și sentimente.

Povești din gară este și despre cifre, despre 100 de istorii personale, 40 de zile sau aproximativ 120 de ore petrecute în Gara de Nord și, cu siguranță, mii de trenuri sosite și plecate. Dar este și despre cei doi care au început proiectul și l-au continuat în trei. Ultima poveste din carte este a noastră: Vlad, Gabi și Gruia.

1

STEPHEN CHEDEAU

— *De unde vii?*

— Din Bulgaria.

— *Încotro? Care e povestea ta?*

— Sunt plecat de aproximativ cinci luni de acasă, am trecut prin Elveția, Austria, Slovenia, Croația, Bosnia, Serbia, Bulgaria, Turcia și acum am ajuns în România, urmează Ungaria. Călătoresc cu cel mai bun prieten al meu, fără ceas sau telefon. Casa mea este rucsacul, hrana ne-o procurăm singuri din natură și dormim sub cerul liber, în pădure. Îmi poți indica o pădure în care să dorm în noaptea asta, unde pot să și pescuiesc?

